

דמ באאוראן

קמים כוחות השוכים הנענים לקי ריאה זו.

לא פעם נאמר כי דם יהודי משמש שמן סיכה על גלגלי המהפכה, אך זו הפעם הראשונה שהמדובר בגלגליה של מהפכה פאשיסטית, המבקשת להשליט את זלבי הקרס (בגלגול הצלב הקלטי) לא רק ב־אנטישמיות, אלא גם בצרפת. והיהודים מוכנים לספק את שמן הסיכה בעצמם, בהתנדבות. אלפרד דרייפוס מתהפך, מן הסתם, בקברו. וכמותו תיאודור הרצל, אשר הגה את רעיון מדינת־היהודים למראה הפרעות ה־אנטישמיות, אותן ערכו אבותיהם (הרוֹי הגנים והגשמיים) של סאלאן, אורטז ו־שוֹי ברחובות פאריס ואלג'יר בחסידי דרייפוס.

★ ★ ★

הרצל בוראני לא חלם שיבוא יום וימדינת־היהודים תרע לפוגרום הנערך עלידי יהודים לטובת תנועה פאשיסטית, אנטישמית, קולוניאלית וריאקציונית. מה מקורה של עמדה מוזרה זו של כה רבים מן הליטיקאים והעתונאים בישראל? מדוע טוענים כה רבים אצלנו, בגלוי או בסתר, שעל ישראל לתמוך באנשים כמו ז'אק סוססל או מוריס שאל, המתוארים כ־ידידי־ישראל המושבעים?

יש הרגלים במושכל־הראשון: „מה שרע לערבים, טוב ליהודים“. יש החשים אהדה אינסטינקטיבית לכל כוח ימני, ריאקציוני וקולוניאליסטי — בצרפת ובאלג'יריה, ב־אנגריה ובדרום־אפריקה. יש המתמלאים גא־וה למראה יהודים האוחזים בנשק והקמים על הגויים — ולא איכפת להם לטובת מי ומה.

זהו צד אחד של המטבע, יש גם צד שני. זהו הצד של „הציונות האכזרית“.

יש האומרים לעצמם, בשקט: טוב שיהיו פוגרומים. יישף הגשירם האחרונים בין היהודים והמוסלמים. אז, כאשר תנצח מל־חמת־השיחור האלג'ירית, יצטרכו היהודים להגר. העשירים ואנשי המעמד הבינוני יעברו לצרפת. אך לפחות רכבות העניים ביותר, שלא יוכלו להסתדר בצרפת על אף היותם אזרחים צרפתיים, יבואו לישראל. נכון להם נקום בחאדי סאליב.

כל אידיאליזם קנאי ניסה להיות אכזרי. אין אכזריות נוראה מזו של תנועות המב־קשות להביא גאולה לאנושות. כיו גם אכזריותה של „הציונות האכזרית“. **מנוי וגמור עמה לגאול את יהודי הפזורה — אפילו תצטרך לי הרג לצורך זה את האחרון שי־בהם.**

★ ★ ★

קונגרס הנייטראליסטי בבלגראד קמו כל הנציגים הערבים ותבעו ל־קבל החלטה אנטי־ישראלית חריפה. רק ראש־משלחת ערבי אחד לא הצטרף למקהלה זו. היה זה יוסף בן־כודה, ראש המשלה הזמ־נית של הרפובליקה האלג'ירית.

בעוד שנה או שנתיים יהיה בן־כודה ראש המדינה הערבית הזוהר ביותר והמתקדמת ביותר במרחב השמי. אותה מדינה לא גיל־תה עד כה שום יומה נגד ישראל. היא הבטיחה שחינוך־זכויות מוחלט ליהודי ארצה. האינטרס היהודי מחייב: לעשות את הכל כדי לאפשר ליהודי אלג'יריה, אותם שאין ברצונם להגר, לחיות בשלום ובשלחה ב־י־מולדתם.

האינטרס הישראלי מחייב: לקשור קשרים עם ממשלת אלג'יריה של מחר, כל עוד יש הזדמנות לכך. יהודי אלג'יריה יכולים ל־שמש גשר חשוב לצורך זה.

שני אינטרסים גם יחד דורשים להשמי עקול ישראלי ברור באוזני ני הצעירים המוסתים והמוטעים של אוראן: „הפסק אש! לאחר פנה! דגל 'שק לכבוד דגל חרות אלג'יריה!“

הסמל הרשמי של הארגון הוא הצלב הקלטי. ישראלים, שביקרו בצרפת, מכירים את הסמל הזה — צלב בתוך עיגול — המצוייר על נכי קורות רבים בצרפת. לעתים קרובות מופיעות תחתיו המילים: „מוות ליהודים!“

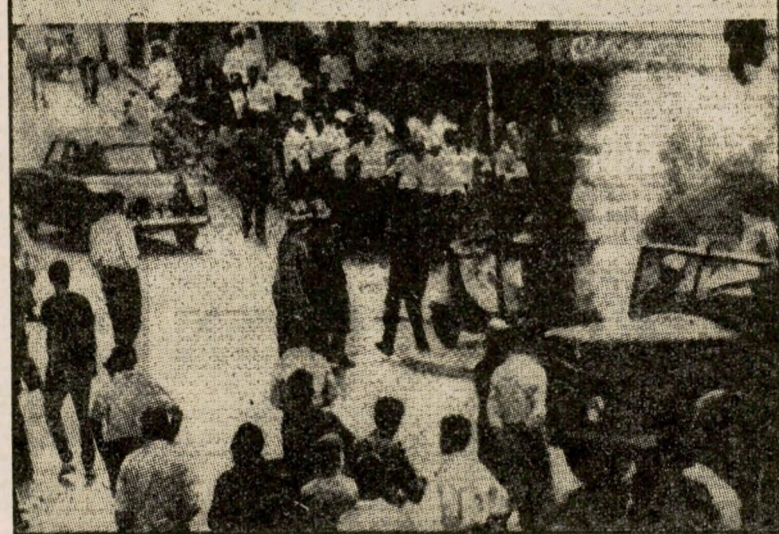
כי בעוד האגף האלג'ירי של הארגון מנסה להסתיר את אנטישמיותו, כדי לגייס את היהודים המקומיים כעתודה למלחמתו, הרי האגף הצרפתי אינו טורח להסתיר את אופיו.

לפני ימים מעטים הטמין הארגון פצצה קטלנית בבית הרב הראשי של צרפת. (ה־עתונות הישראלית הקדישה רק שורות ספר רות למאורע. אך היתה מגיבה אילו הוט־מנה פצצה בבית הרב הראשי במוסקבה או

בכל האמצעים (כולל בחומר שפורסם עלידי הוועד הישראלי למען אלג'יריה חופשית) כדי לשכנע את יהודי אלג'יריה לעבור ל־מחנה לוחמיה־שיחור. הוא מעוניין ביהודים לא רק כתגבורת למאבק, אלא גם כעתודה אינטלקטואלית לניהול הרפובליקה האלג'ירית העתידה, אחרי צאת הצרפתים. מבחינה זו, נעצו הפוגרומים של אוראן סבין בגב האינטרסים התינוניים של מלחמת השיחור האלג'ירית. עובדה זו דיה כדי לטהר אוטומטית את הפל־ן מכל רבב של חשד ביחס לייזום המהומות.

גם אין להניח כי ממשלת דה־גול תיכ־ננה אותן. הצרות פוקדות לאחרונה את הגנרל האומלל כאת איוב המינוח, וקשה להאמין כי הוא מחפש צרות נוספות. אין הוא מעוניין בהחרפה נוספת של המצב באלג'יריה, אותה היה רוצה לנטוש בהקדם.

● A ORAN : 2 Musulmans tués, 10 blessés dont 3 Européens

למחרת המהומות: משטרה צרפתית בפתח הרובע היהודי

בקהיר? או אילו התנקש הפל־ן בחיי הרב הראשי באלג'יר?

לפחות חלק מצמרת הארגון — אירטיו, לאנאיארד וחבריהם — קשור קשר הדוק בארגוני האי־טרנציונל הנאינאצי, שמרכזיו בספרד ובגרמניה המערבית.

זה אותו גוף הכותר כתרם לאדולף אייכ־מן, הסוען כי היטלר היה קדוש, וכי ששה מיליון היהודים רצחו את עצמם. כחלק ממדימה שטנית להשתלט על העולם.

★ ★ ★

משפט אייכמן הוגש מיסמך מעני יי. היה זה דו־ח של מסק־גרמני, המתלונן על כך שהאוכלוסיה המוסלמית של תוניס לא נענתה לבקשת שלטונות־הכיבוש הגרמניים וסירבה לערוך פרעות ביהודים המקומיים, כהקדמה לגירושם ל־אישחין.

במשך כל שנות שלטונה של ממשלת וישי באלג'יריה לא ערכו המוסלמים אף פוגרום אנטי־יהודי אחד. ראשי וישי, שהם כיום ראשי הארגון הצבאי החשאי, מסרו את יהודי צרפת לידי התלנינים של אייכמן. הם חוקקו מאות חוקים לנישול היהודים ב־אלג'יריה. עתוני המתיישבים הצרפתיים, א־תם התמכים כיום במחתרת הפאשיסטית, קראו בגלוי לעשות שפטים ביהודים, ורמזו שלא יאונה כל רע למי שינקוט ביוזמה הנכונה. אך האוכלוסיה המוסלמית לא קמה נגד היהודים.

והנה התהפך הגלגל. ידידי אייכ־מן קוראים ליהודים לערוך פוג־רומים במוסלמים. ומכין היהודים

עוד פחות חשודים מוסדות הקהילה ה־יהודית. מזה שנים החליטו מוסדות אלה לנקוט בקו של נייטראליות מוחלטת. בהת־אם למסורת יהודית עתיקה, הם מחכים איך יפול דבר, כדי להסתדר, בבוא היום, עם המנצח.

נשאר רק החשוד האחרון: ה־ארגון הצבאי הפאשיסטי של ה־מתיישבים הצרפתיים.

הוא היה המעוניין היחיד במאורעות אלה. הוא חולש על חלק ניכר מכוחות הצבא והמשטרה באוראן. יש לו סוכנים בקהילה היהודית, ובני־ברית בישראל. את סיסמתו נשאו הצעירים שהמדינו את הפעולה היהודית.

★ ★ ★

אדפיים השנים האחרונות נשפך דם יהודי למען מסורות רבות, לחמו יהודים תחת דגלים רבים.

אך דומני שזו הפעם הראשונה שארגון יהודי יוצא למלחמה למען תנועה נאינאצית, אשר האנטי־שמיות היא אחת מסיסמותיה ה־עקרויות.

הבה ונעיף מבט באותו גוף המתקרא א.א.א.ס. — הארגון הצבאי החשאי. מיהו? מי מנהיגיו? מה מטרותיו? מה מקורות יני־קתו? מה צידו הרוחני?

המפקד הרשמי של הארגון הוא הגנרל ראול סאלאן, אחד הקצינים הימניים ביותר של תקופת וישי. המנהיג האמיתי של הא־גון הוא ז'וזף אורטז, פונדקאי שהיה קודם לכן ראש ארגון פאשיסטי קטן ש־העלה על נס את האנטישמיות, את היטלר ואת המרשל פסן.

ן סוף בא היום המיוחל. ועתונאים ישראלים, אחוזי התלהבות, קוראים במקלה: „ברוך שהחיינו!“

ברוך שהחיינו! — הנה קם הנוער היהודי באלג'יריה להגן על עצמו ולשפוך את חמתו על הגויים. ברוך שהחיינו! — הנה הוכח שוב כי יהודים וערבים הם אייבים בנפש בכל אתר ואתר.

ברוך שהחיינו! — הנה נוצר, בפעם הראשונה, תורים לפני משי רדי ההגירה בארץ הצפון־אפריקאית.

והיו נשפכת על גליונות הנייר, כשם שהם נשפך בחוצות העיר אוראן.

★ ★ ★

מה קרה באוראן? על העובדות עצי־מן אין כל ויכוח. תיאורי כל סוכנויות הידיעות הבינלאומיות זהות.

יהודי אלג'ירי אחד נדקר למצת עלידי מוסלמי אלג'ירי אחד.

איש אינו יודע מי היה הדוקר, ולמה דקר. איש אינו יודע אם היה זה מעשה פרטי, מן הסוג הקורה מדי יום ביומו ב־ישראל, או מעשה פוליטי. איש אינו יודע אם היה הדוקר איש־מחתרת או פרובוקאטור. בארץ בה עומדים זה מול זה לפחות אר־בעה ארגונים צבאיים — הצבא הצרפתי, המחתרת הפאשיסטית האירופית, הפל־ן ו־המחתרת של מסאלי הא־ג — הכל אפשרי. **התגובה על מעשה יחיד זה הרי תה מחירה ונמרצת. כימעת ואפי־שר לומר: יותר מדי מחירה ו־נמרצת.**

המון יהודי, בהנהגת צעירים מאירגונים, התנפל על האוכלוסיה המוסלמית, עוץ בה משפט לנין, הצית ובזז חנויות. אין שמץ של ספק כי פעולה זו אורגנה ונוהלה על־ידי ארגון חשאי, יהודי או בלתי־יהודי. נוכח מהירות התגובה המאורגנת, יש מקום לחשש כי הפעולה כולה תוכ־ננה מראש.

סיסמתי הקרב של הפעולה מעידה על אופיו של הארגון הפועל. לפי הדו־חות של כל העתונאים, עקב ההמון היהודי: „אלג'ירי פראנסיז!“ („אלג'יריה צרפתית!“). זוהי סיסמת הארגון הצבאי החשאי, ה־מחתרת הפאשיסטית של המתיישבים הא־רופיים, שמטרתה למגר בדם ואש את מל־חמת־השיחור של האומה האלג'ירית. **במשך ארבע שנות רציפות, בהן נהרגו ונפצעו עשרות מוסלמים והושמד רכוש, לא התערבו כוחות הצבא והמשטרה הצרפתיים.**

בעיר הנתונה מזה שש וחצי שנים במצב של מלחמה, ובה מקיימים כוחות הבטחון כוננות קיצונית ומתמדת, זוהי עובדה רבת־משמעות.

אחרי גמר הפוגרום האנטי־מוסלמי, הת־ערבה המשטרה הצרפתית וסגרה את המע־ברים בין הרובע היהודי־ביעקרו לבין ה־רובע המוסלמי־ביעקרו. אולם השקט לא חזר על כנו. שני הצדדים ערכו פוגרומים נוספים, בשרשרת של מעשי הגמול ותג־מול־נגדי.

כל ההרגים בתקריות אלה היו מוסלמים.

הממשלה האלג'ירית הזמנית פירסמה קרי־אה נירגשת להפסקת המה מות, ותבעה מן היהודים לראות את עצמם ככנים שהי־זכויות של האומה האלג'ירית.

★ ★ ★

אשר באים לחקור פשע, השאלה ה־ראשונה היא: „מי הרוחח ממנו? למי זה הועיל?“ במרבית המקרים, הפושע הוא זה שהיה מעוניין ביותר בפשע. **מי היה מעוניין במלחמת־האחים באוראן?** לא הפל־ן. מזה חדשים משתמש הפל־ן